

SÖZCÜKLER

Kültür – Sanat – Edebiyat

İnci ÖZDEMİR

Deniz Arda GÖKGÖZ
KİTAP NEDİR?

Bir kenarından birleştirilip dış kısmına da kapak takılıp ciltlenmiş, parşömeden ya da kâğıttan üretilmiş baskıdan oluşan sayfaların toplamına kitap denmektedir. Herhangi bir yapıta kitap denmesi ya da bu yapıttan alınan bir bölümün kitap haline dönüştürülmesi de mümkündür.

Kitaplar her türlü konu hakkında yazılıp oluşturulabilirler. Kitaplarla ilgili bir alan olan kütüphanecilik alanında, kitaplar “monograf” olarak da adlandırılır. Bu sayede bülten, dergi ya da gazete gibi belirli sürelerde çıkartılmış yayınlar kitaplardan ayrı kategorize edilebilmektedir. Hiçbir malzeme bugünkü kâğıt yapısından oluşan kitaplar kadar dayanıklı olamamıştır. Kitapların yazılma amacı insanların kendi hislerini, fikirlerini, bir konu hakkındaki temel bilgileri, kendisi dışındaki çevreye bildirmek ve gelecek dönemlere bu yazılanları aktarabilmektedir. Nil nehri kenarında yaşayan kabileler ise en uzun süreli kullanılan “papyrus” adını verdikleri yaprakları kullanmışlardır. Papyrus madde olarak hem esnek hem hafif hem de dayanıklıdır. Kitabın bugünkü şekline sokulması o günlerden ayarlanmış ve eserler parşömen kağıdında dikdörtgen olarak arkalı önlü yazılarak oluşturulmaya başlanmıştır.

Kitap, insana konuşmayı öğretir. Kitap, insana yazmayı öğretir. Kitap, insana düşünmeyi öğretir.

Naz BALIKÇI
MUTLULUK

Öyle bir duygu vardır ki
İnsanların varlık sebebi
Olmasaydı bu duygu
Hayat insanlara bir zehir

Varlık sebebimiz diye
Sanmayın ki hep sürecek
Şunu unutmayın,
Elbet bir gün bitecek

O günler de gelecek
Üzülecek, ağlayacak
Ama şunu hatırla
Bunlar da geçecek

Eğer bu duygu ne diye sorarsanız
Kesin cevabım mutluluk olacak
Bilin ki o günler
Hep yakınınızda var olacak

Her ne kadar kötü gün yaşarsanız da
Şunu hep hatırlayın
Bu dünyadaki tek varlık sebebimiz
Mutluluktur

Ayşe Naz ALTINSOY
CAN DOSTU

Aşk iyi hoştur ama bence dostluk çok daha güçlü ve vazgeçilmez bir duygu. Aşk çoğu zaman geçici bir duygu ama dostluk genelde kalıcı. Tabii ki bazı dostlarımız da-daha doğrusu dost sandıklarımız- da geçici olabiliyor. Ama gerçek dostluklar hiçbir zaman ölmüyor, yollar ayrılrsa da kalpler ayrılmıyor. Peki, nedir şu gerçek dost dedikleri?

Gerçek dost senin arkanı kollayan, seni hiçbir zaman yarı yolda bırakmayan, her zaman sana güvenen ve senin ona güvendiğin, sana ikiyüzlülük yapmayan, sana sevgiyle bağlanan, kardeş dediğindir. Seni ailenden sonra en iyi tanıyan, anlayan, bilen sevgi dolu yüzdür. “İyiyim.” derken, hatta kahkahalar atarken bile aslında moralinin bozuk olduğunu, içinin buruk olduğunu anlar. Senin incinmeni, zarar görmeni istemez. Sana sonuna kadar güvenir, sırlarını hep sana söyler, sen de ona güvenirsin; hiçbir zaman seni arkandan vurmaz, ihanet etmez. Kötü günde hep yanında olur, sana o günlerin acısını unutturur. Kısacık bir sohbeti bile çok tatlı gelir insana, sıcacık gülümsemesi... İyi hissedersin kendini onun yanında, sana tüm acılarını, yaşanmışlıklarını bir süreliğine bile olsa unutturur. Bir gün yollarımız ayrılrsa bile sen onu unutmazsın, o da seni. Unutmak istesen bile anılarımız gelir aklına unutamazsın, kalbinde kalır hâlâ. Kardeşten sayarsın onu, öz kardeşin gibi seversin.

Kısacası arkadaş ve dost çoktur ama “can dostu” çok az ve nadirdir. Böyle bir can dostunuz varsa şanslısınız. Bu şansınızı bilip tutun onu, hiç bırakmayın. Yani kıymetini bilin, üzmeyin onları. Her zaman birbirinizi koruyun, kollayın...

İÇİMİZDEKİ KÖTÜLÜK ASLINDA NEDİR?

"Kötülük nedir?" diye hiç sordunuz mu kendinize? Nasıl oluştuğunu düşündünüz mü? Kötülük benim için öfkeyle veya kinle yapılabilecek bir şey değildir. Kötülük büyük bir üzüntüdür. Her insan bu şekilde düşünmüyor olabilir. Ama birçok kişi eminim ki bu yazıyı okuduktan sonra bana hak verecektir.

İnsanlar büyük bir acı yaşadıkten sonra içinde kötülük besler. Bu acının üstüne gittikçe kötülük ve öfkeye dönüşür. Acımız gün geçtikçe azalmak yerine çoğalır. Mesela hayatınızda çok sevdiğiniz birini kaybettiniz diyelim onu hiç unutmuyor musunuz? Hep aklınızdadır ve onu çok özleyorsunuzdur. Gün geçtikçe yokluğuna alışmak yerine daha çok özlersiniz. Kötülük işte o zaman ortaya çıkar. Mükemmel bir hayatı olanlara öfkelenirsiniz. Kimsenin senin ne yaşadığını bilmediğini ve anlamayacağını düşündükçe kötülük yaparsınız. Onların da acı çekmesini istersiniz. Bazı insanlar acıyı kötülüğe vurmak yerine yalnızlığa dönüştürürler. Acılarını tek başlarına atlatabileceklerine inanırlar.

Şimdi bütün bu söylediklerimi unutun ve "mutluluk nedir?" diye düşünün... belki mutlu insanlar da acı çekmiştir. Peki neden mutlular? Çünkü onlar acıyı içine atar ve yalnız kalmak yerine daha çok arkadaş edinirler. Arkadaşlarıyla eğlenip acılarını unutmaya çalışırlar. Bu davranışlar onlara iyilik kazandırır.

İyilik ve kötülük aslında insana bağlıdır. İnsanın ne kadar güçlü olduğuna bağlıdır. Güçlüyseniz içinizdeki acıyı unutup iyilik yapabilirsiniz. Fakat kötülük yapıyorsanız bunu dışa vuracak kadar güçsüzsünüzdür. Güçlü olun ve hayatınızı iyiliklerle geçirin.

İrem PEHLİVANLI**PARİS'E YOLCULUK**

Arkadaşımın çok heyecanlıydık. Yolculuk için arkadaşımın Paris'e gitmek istiyorduk, karalıydık ve çoktan her şeyi hazırlamıştık. Artık gidebilirdik. Yolcuğa başlamıştık, ama çok yorulmuştuk. Daha yaklaşık bir kilometre olmuştu, birkaç saat sonra bir köye uğradık. Bir teyzeye sorduk. Biz neredeyiz? O bana, "Romanya'nın bir köyündeyiz." dedi. Ben ve Hasret çok sevindik. En azından Romanya'ya gelmiştik. Bir süre sonra arkadaşım bayıldı. Ben de ne yapabilirim diye düşündüm, ardından bir kaktüs buldum. Ortadan ikiye ayırdım. İçinden çıkan suyu, bezle ısladım. Sonra birden uyandı. Aslında ikimizde neden bayıldığımızı biliyorduk. Çünkü çok susamıştık. Ne yapacağımızı bilmiyorduk. Çantamızdaki su da bitmişti. Ayrıca acıkmıştık da... Zor da olsa birkaç saat sonra bir kasabaya gelmiştik. Orada bir adam gördük ve ona neredeyiz diye sorduk. Burası Avusturya'da bir kasaba dedi. Biz de insandık gecede orda kalmaya karar verdik. Bir pansiyonda kaldık. Çok eğlenceli, maceralıydı. Yolumuz azalmıştı. Akşam odaya servis olarak bir şeyler istedik. Çok açtık. Karnımızı güzelce doyurduk ve çantamıza yiyecek içecek olarak bir şeyler depoladık. Ardından sabah parayı ödedik ve yola koyulduk. Kasabadan çıktık. Çok güzel bir ormana girdik. Bir az sohbet ettik. Bir yerde oturduk çantamızdan bir şeyler çıkarıp yedik. Hasret bana bak İrem sonunda bunu da başardık sayılır dedi günlük tutuyordu ondan alıp bakmaya çalıştım ben okuyunca gülüştük. Bir tabela gördük. İsviçre yazıyordu. Buradan Paris'e giden bir çoban vardı onu gördük. Onunla Paris'e geldik. Güzel bir binada bir yıl kaldık. Çok güzel günler geçirdik.

İpek KISAOĞLU**MUTLU OLMAK ZOR DEĞİL**

Bazı insanlar her şeyden mutlu olurlar, bazılarıysa hiçbir şeyden mutlu olmazlar. İşte bu insanlar hayat boyu mutlu olamazlar. Önerine milyarlarca para koysan "Daha fazlası olsa daha mutlu olurum." diyebilirler. Ayrıca kendilerini hep en iyisi sanarlar, kendilerinin her dediği olsun isterler. Ama bazılarıysa bir yudum suda bile çok mutlu olabilirler. Çünkü onun değerini bilirler.

Çoğu şeyden mutlu olan insanlar, mutluluğun tadını alarak doyusya yaşarlar. Diğerleriysen bir kişiyi yönetebiliyorsa herkesi yönetmek ister. Dünyaları verseler mutlu olmayacak insanlar tanıyorum. Herkes tanıyor. Hayatımızın her anında hep mutsuz insanlar olduğu kadar hep mutlular da vardır. Ama çok azdır. Çünkü çoğu insan inadını kırmayıp ben ondan daha iyim ya da daha iyi olacağım, diyerek hep mutsuz olurlar.

Aslında mutlu olmak için bir sürü neden var ama en iyi olmak isteyenler bunların farkında değil. Örneğin, bir aile, bir arkadaş, sizi koruyacak kişiler hatta bir yudum su, nefes alabilmek, sağlıklı olmak... Üstün olma isteğini yok ettikten sonra mutlu olmak hiç zor değil.

Nehir ERDEMİR**KİTAP**

Hayallerimizin sayfalara döküldüğü
Herkesin düşündüğü
Kendine bağlı bırakan
Ayrı bir dünyadır kitap

Okuruz yediden yetmiş
Herkesin elinde
Farklı dünyalarda,
Farklı hayallerle

Kimisi edebiyat, kimisi araştırma
Hepsi ayrı bir dünya
Ama asıl mühim olan
Anlamak onu tadıyla

Ali Alperen ÖZKUZUKIRAN
ESKİ GÜNLER YENİ ZAMANLAR

Eskide kaldı güzellikler
Geldi yerine telefon, televizyon
Eskiden herkes sokakta oyun oynardı
Şimdi geldi yerine bilgisayar

Eskide kaldı araştırmalar
Ansiklopediler, sözlükler, kütüphaneler
Geldi yerine internet dedesi
Herkes onun başında

Basıyorlar klavyeye tık tık
Dışarıda dünya var tık tık yerine
Kimisi topla arkadaş olmuş
Kimisi iple

Vay be eski günler!
Ne çok eğlenceliymiş
Şimdi diyeceğimiz söz
“Nerede kaldı o günler”

Miray ÇANDIR

Gökçe Sena ÜSTÜN
İNSAN VÜCUDU

Bana her zaman değişik gelmiştir insan vücudu. Düşünsenize nasıl bu kadar kusursuz bir varlık? Hatta kusursuz olduğu kadar ilginç bir yapı. Bir keresinde uyanık olduğumuzda insan beyninin bir ampülü çalıştırabilecek kadar elektirik ürettiğini duymuştum. Doğru mudur bilmem ama eğer çok kıllı iseniz bu sizin çok zeki olduğunuzu gösteriyor olabilir. Çok saçma değil mi sizce de? Ben daha kıllıysam daha mı akıllıyım? Bana kalırsa asıl güç öyle kılla falan kazanılmıyor. Önce dersine çalışıp anlayıp bir de tekrar yapınca zaten her dersin üstesinden gelinir. Her yaşta bir eğitim var derler ya, işte beynimiz o kurala uymuyormuş. Beynimiz 40'lı yaşların sonuna kadar gelişebiliyormuş.

Ben kendi kilomla barışığım bazen bende kendimi çok şişman hissedebiliyorum. Ama kendi kilosunu ile hiç barışık olmayanlar var ya işte onları biraz sevindirelim dedim. Aslında insan vücudundaki bakterilerin toplam ağırlığı 1.8 kilogrammış. Yani kendimizden 1.8 kg azaltıp daha mutlu olabiliriz ve bu bakterilerin en çoğu ağızımızda bulunuyormuş. Ağız demişken ben yemek yemeye bayılırım. Yemek yemekle ilgili araştırma yapıyordum. Şöyle bir bilgiye rastladım. Bir insan ömrü boyunca 6 fil ağırlığı kadar yemek yiyormuş. Bazen mideme acıyorum ama işte insan vücudu ne kadar değişikse midemizde 2 haftada bir kendini yeniliyormuş yoksa kendi kendini sindiriyormuş.

Daha bir sürü teori var insan vücudu ile ilgili. Fakat insan vücudu ile ilgili her teoriye de inanmamak gerekiyor çünkü bazı bilgilerin doğruluğu kesin olmuyor. İleride bu kadar karışık ve ilginç olan insan vücudunu mutlaka arştırmak isterim.

Elif SERİN
BİR KEZ DAHA

25/11/2017

(Babaanneme...)

Umutsuzluklar dönüp dolaşıp mutlu insanları bulur. Artık ben de büyüdüm. Gerçekleri benden saklayamıyorsunuz. O uçsuz bucaksız hayal denizinden çıktım. Artık gerçekler kumsalındayım. O çocuksu hayaller sanki kuş olup uçtu, elimde sadece gerçeklik yumurtaları kaldı. Gerçekler yüzüme acı bir dalga gibi vuruyor ve beni o dalgalardan kurtaran sıcak güneş sensin. Güneş ışıkların, o acı dalgaları yumuşatıyor, ben de senin güneşinim. Şu an hastasın ve seni o acı dalgalardan ben kurtaracağım. Sana enerji vereceğim. Dayan kumsal, dayan! Yere düştüğüm zaman beni yerden kaldıran o sıcak rüzgar sana da yardım edecek. Bu minik eller seni kaldıracak ve yüceltecek, seni gençlik zamanlarına yollayacak. Bu bir hayal değil. Bu, mutluluğun, sevincin gücü; bana inan. Çok yakında bu minik ellere kavuşacaksın. O yaşlı gözlerin bir kez olsa bile parlayacak. O yaşlı bedeninin bir kez olsa bile ayağa kalkacak. O küçük, havası sönmüş topla son bir kez oynayacaksın. O hayal denizine bir kez daha bakacaksın. Şu anda camın kenarında kötü düşüncelerle savaşıyorsun, güneş gibi parlamak için yeniden. Hayal denizinin dalgalarıyla savaşabilmek için yeniden.

Bu minik eller sana yardım edecek, merak etme.

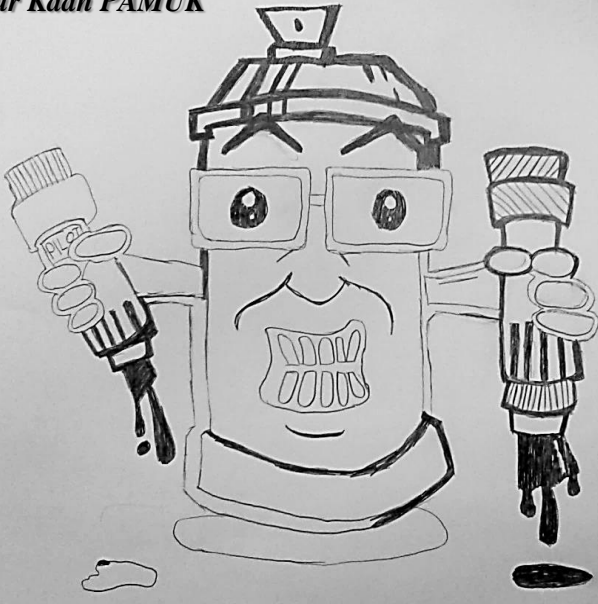
İlbey SANCAR
KÜTÜPHANELER VE EĞİTİMDEKİ YERİ

Kitaplar insanın en yakın dostlarıdır. Kişi kitaplardan hem birçok bilgi edinir hem de farklı dünyalara açılan sayfaları okuyarak kendisini geliştirir. Kitapların toplu halde bulunduğu yerler ise kütüphanelerdir. Bu nedenle kütüphaneler kültür açısından çok değerli mekânlardır.

Günümüzde teknolojinin gelişmesi ve bilgiye daha kolay ulaşılabilmesi sebebiyle kütüphanelere olan ihtiyaç azalmıştır. Ancak ne olursa olsun kütüphanelerin farklı bir havası ve atmosferi vardır. Kütüphanelerde kitapların tozunu yutan kişiler ve bu alışkanlığı kazananlar bu kültür ortamlarından kolay kolay vazgeçemez.

Kütüphanelerde kitapların tozunu yutan kişiler ve bu alışkanlığı kazananlar bu kültür ortamlarından kolay kolay vazgeçemez. Çünkü kitapların kokusunu duyarak onlara dokunarak araştırma yapmanın zevki hiçbir sanal ortamda yoktur.

Önemli ve içinde değerli bilgilerin bulunduğu kitaplar kütüphanelerde toplanır. Araştırmacılar kütüphanelere giderek bunları yerinde görerek araştırma ikamı bulur. Bir ülkedeki kütüphane sayısının fazlalığı ve bunların içeriği o toplumun gelişmişlik düzeyini ve ilime verdiği önemi gösterir. Bu nedenle kütüphaneler geliştirilerek her araştırmacının kolay ulaşabileceği hale getirilmelidir.

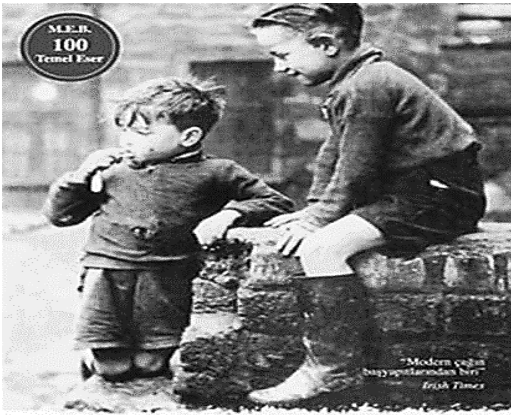

Almira DÜZELTİR KARARLILIK VE AZİM

İnsanı başarılı kılan sadece akli veya bilgisi değil, kararlılığı ve azmidir. Kariyer sahibi insanlar, konularını öncelikle bu iki unsura borçludurlar.

Kararlılık yılmadan çalışmak, ne olursa olsun asla vazgeçmemek demektir. Kararlı olan kişiler mücadeleyi sever ve bu kişiler yaptıkları her işte mutlaka başarıyı yakalarlar. Bir şeyi elde etmek için elimizden gelen mücadeleyi verdiğimizde ve tüm olumsuzluklara rağmen kararlı bir şekilde yolumuza devam ettiğimizde, başarısız olmak için hiçbir nedenimiz kalmayacaktır. Bu nedenle her zaman kararlı olmalı ve zorluklar karşısında yılmadan mücadele etmeyi bilmeliyiz. Azmiyle yüksek yerlere gelmiş insanlar, elde ettiklerinin kıymetini çok daha iyi bildiği için kaybetme korkusuyla çok daha fazla çaba gösterirler. Bu şekilde de hep en zirvede kalabilirler. Kararlılık ve azimle ilgili okuduğum kitaplar içerisinde beni en çok etkileyen roman Christy Brown'un "Sol Ayağım" adlı eseri idi. Azim ve kararlılık ile tüm engellerin aşılabildiğini gösteren okunması gereken çok özel bir kitaptı.

Kararlı ve azimli insanlar başarıyı elde etmiş ve bunun verdiği mutlulukla kendisine ve çevresindekilere üst düzey faydalar sağlamış insanlardır.

Sol Ayağım
CHRISTY BROWN

Azra TEKÖZ İNCE DÜŞÜNMEK

Bazen insanlar hakkındaki düşüncelerimizi çok açık bir şekilde veya kaba bir yolla iletiriz. İnsanların kalbini kırarak bir yoldan... Hem de bunu çoğu zaman daha o insanları tanımadan, önyargılarımızla yaparız.

İnsanlar birbirini eleştirirken bu kadar rahat olmamalı. Hele ki başka kişilere, o insan hakkında konuşuyorsa... Bu konuşmalar onun kulağına giderse neler hissedebileceğini düşünmeli, özdeşim kurmalı. Bu konuşmaların onun hayatını nasıl etkileyeceğini düşünmeli, bir adım sonrasını hesaplayabilmeli.

Bazıları ise arkadaşları arasındaki yerini korumak için konuşur diğer insanların arkasından. Neden konuşur ki? Birinin arkadaşlığı bir konuşmaya bağlıysa ortada zaten bir arkadaşlık yoktur.

Bir sözü söylemeden önce iki kez düşünmeliyiz. Birinin fiziksel görüntüsüyle, saç uzunluğuyla, göz rengiyle ilgili konuşmadan önce düşünmeliyiz karşımızdakinin ne düşüneceğini. Kısacası biraz ince düşünceli olmak gerekir.

Nehir Naz ERDOĞAN AH ŞU KEŞKELER

İnsan hayatı kısa bu dünyada. İnsan bu hediye değerini bilmeli. En önemlisi de keşke dememeli. Geçmişe takılı kalıp yaptığın hataları büyük küçük ayırt etmeden peşinden getirmek yapılan veya yapılabilecek en büyük hatalardan biri. "Keşke olmasaydı." ya da "Bunu yapmasam farklı olurdu." bu cümleler, keşkeler insanın içini yer bitirir. Daha kötüsünün olma olasılığı akıllara gelse bunlar olmazdı. Şu anı ve ileriye düşünmek varken keşkeleri dost edinmek çok saçma. Dost sanılan keşkeler çok boyutlu bakmayı sağlar ama bu bazen kötü durumlar doğurur. Dostlukları bir gün biter ve o gün size ezeli bir düşman olurlar. O düşmanlık size çok büyük zarar verir. Bu durumdaki insanlar hayat meyvesinin o tatlı tadını çıkaramaz. Zorluklarla başa çıkma yeteneğini de alır keşkeler. Umut bulmak istediğinde "keşke" hemen olumsuzluğa yönelir. Böyle umutsuz kişiler en ufak engelde takılıp düşer. Çünkü keşkeleri yüzünden engellerin üstünden atlamayı, geçmişte bırakmayı bilmemektedirler. Oysaki umut edip, keşke sözcüğünden kurtulanlar, ufka bakmayı bilenler yarışı altın madalya ile tamamlayabilmektedirler.

"Keşke değil, umut arayın.

Ali Alperen ÖZKUZUKIRAN BENİM KÖYÜM

Şekerdir benim köyüm
Akarsuları ağaç gibi
Ak Karaman koyunlarım benim
Akar gider kötülükleri

Şatafatlıdır benim köyüm
Suyunun aktığı gibi gider
Kuzuları melerken
Akkız inekleri möler

Bakın benim köyüm
Zeki ineklerim, koyunlarım
Karaağaçları kocaman
Ilık akar suları

Nerede bu günler
Artık kalmadı bunlar
Laleler kurudu, çiçekler soldu
Kar gibi koyun yünüm

Renkli renkli ağaçlar
Kahverengi toprak
Hepsi elimizdeydi
Nerede bu günler

Keçilerimiz, koyunlarımız
Hepsinin yünü renkli renkli
Siyah, beyaz, benekli
Gitti bunların hepsi

İMTİYAZ SAHİBİ

Cemile CEYHAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Esra ÜNAL

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Tuğba ŞENTUNA

GÖRSEL DANIŞMAN

Mehmet Gürcan AYRAN

YAYIN KURULU

Esen ŞEREF

Nalan YİĞİTBAŞI

Seval Aygün DİLMEN

OKUL ADRES TELEFON

ÖZEL YÜKSELEN ORTAOKULU

Havalimanı Çubuk Yolu 11.km Çubuk/ANKARA

03128378850